This is for us and that is for them

-¹הא לאו לאו הא

OVERVIEW

The גמרא cited a מחלוקת as to when is התחלת אכילה. According to דב it is when he washes his hands, while ר' הנינא maintains that it begins when he loosens his belt. The גמרא concluded that there is no dispute; by the people of בבל (לן) it is א"י (להו) and for the people of (ר' חנינא it is משיטול it is א"י (להו) ידיו (like בבל). There is a difficulty with this explanation for בבל and א"י lived in תוספות resolves this issue.

- פירש בקונטרס בני בבל היו חוגרים עצמם בחוזק explained that the people of בבל would gird themselves tightly, therefore before a meal they would loosen their belts.

תוספות proves that loosening the belt is התחלת אכילה for the בני בבל:

וכן משמע בסמוך מדקאמר הני חברין בבלאי למאן דאמר תפלת ערבית רשות – And this is also indicated shortly where אביי stated 'regarding our Babylonian comrades, that according to the one who maintains that הפלת ערבית is optional, therefore -

מכי שרא המייניה לא מטרחינן ליה –

As soon as they untie their belts we do not trouble them' to daven מעריב. but rather they may continue with their meal. This indicates that untying the belt is התחלת הכילה for the אכילה.

resolves the anticipated difficulty that רבל was from בבל was from רב was from הוספות was from רבל.3

ורבי חנינא שהיה בארץ ישראל היה אומר לתלמידיו שהיו מבבל –

And ר' חנינא who was in י"י would tell his students who were from בבל that for them משיתיר חגורה is התחלת אכילה

ורב שהיה מבבל אומר לתלמידיו שהיו מארץ ישראל⁴ –

And איי who was from בבל said to his students who were from that for them משיטול ידיו is משיטול ידיו.

¹ This is amended to read 'להנ'.

 $^{^2}$ בד"ה הא.

³ See 'Overview".

⁴ Presumably ר' חנינא had local students as well as foreigners. However they felt it was important to inform the foreign students that for them התחלת אכילה is not the same as for the locals. [Therefore even when they were away from home they are to conduct themselves different than the locals. See 'Thinking it over'.]

תוספות responds to the anticipated question why would the students from בבל travel to בבל and vice versa:

לפי שדרכן היה להתרחק שלא היו יכולין לעסוק כל כך בביתם – For their custom was to distance themselves from their homes, for they could not be sufficiently involved studying תורה when at home, therefore בבל many students from ר"ה had many students from בבל.

מוספות asks:

וקשה דבפרק כיצד מברכין (שם דף מד,א.) בסופו קאמר –

And there is a difficulty; for in the end of גמרא פרק כיצד מברכין the אמר א states - רב חסדא אמר על הארץ ועל פירותיה ור' יוחנן אמר על הארץ ועל הפירות הסדא said (when ending the ברכה מעין שלש for the land and for its fruits', while ר"י said for the land and for the fruits; omitting 'its' -

ואמר התם לא פליגי הא לן והא להו –

And the גמרא there stated that ר"ה and ר"ה are not arguing; אמרא referring to us (in בבל and ר"י was referring to them (in א"י) -

-מתקיף לה רב נחמן ארב חסדא אינהו אכלי ואנן מברכינן – מתקיף לה רב נחמן ארב חסדא אינהו אכלי ואנן מברכינן challenged the ruling of "ר", can this be that they (the בני א"י) eat the fruits of א"י, and we bless the fruits of א"י which we do not eat! It is not consistent. This concludes the citation of the גמרא ברכות. Now תוספות אונספות העפולים. Now הוספות שפאלים ברכות היים ברכות ברכות היים ברכו

ומאי פריך לימא רב חסדא אומר לתלמידיו שהיו מארץ ישראל 6 But what is the challenge of ר"ה; let us say that ר"ה said to his students from א"י that when they go to א"י and eat יעל הארץ ועל פירותיה they should say פירות א"י של פירותיה על פירותיה אוי מרא ממרא ממרא we find that בני בבל was addressing the בני א"י.

replies:

ויש לומר דקים ליה שבאותה שעה לא היו לפניו תלמידים מארץ ישראל:
And one can say; that ר"ה knew positively that at that hour when ר"ה ruled א"י before א"י.

SUMMARY

The בני בבל would travel to א"י to study and conversely the בני א"י would

_

⁵ The גמרא there answers that we will reverse the argument; ר"ח maintains על פירותיה says ר"י says על פירות.

⁶ See 'Thinking it over'.

travel to בבל to study, therefore the אמוראים would advise the 'foreign' students how to conduct themselves according to their custom.

THINKING IT OVER

Seemingly we can answer תוספות question regarding 'פירותיה' in a different manner. הלמידי א"י even if he were speaking to the תלמידי א"י should not have told them על פירותיה, since they were now in בבל and were not eating פירות א"י; however בני בבל who tightened their belts even when they were in א"י, ruled that for them התחלת אכילה (now in א"י) is משיתיר חגורה.8

⁷ See footnote # 4 & 6.

אים איש מנחת איש מחל ל,א א מנחת מוס' קידושין כט,ב ד"ה הא and מנחת איש.